

An oval library stamp with a purple ink border. The text "KUMARAMANDIRAM LIBRARY" is curved along the top inner edge, and "KANKANHOLE, TRICHUR." is curved along the bottom inner edge. In the center, the number "NO B/678" is handwritten in blue ink. There are small decorative floral motifs on either side of the central text.

ഇന്ത്യയുടെ കരച്ചിൽ

ഗ്രന്ഥകർത്താ:
ഡ. ഇളം ഭരതൻ.

1944 ആഗസ്റ്റ്.

പ്രകാശനം 2000

വില 6 ഞ.

പകുപ്പുകാരം
ഗ്രന്ഥകർത്താവിന്.

40864

വിദ്യാവിനോദിനി പ്രസ്സ്, ജോലിപേരൂർ.

പ്രകാശകന്മാർ:
വെള്ളിനേഴിപ്രസിദ്ധീകരണശാല.

ക നാ . പ തി പ്തി നെ റ

അവതാരിക

“ഇന്ത്യയുടെ കർച്ചിൽ” എന്ന തലക്കെട്ടിൽ, ആ പേരിൽ ലജ്ജ ഹൃദയസ് പൂക്കായ കവിതയും മറ്റു രണ്ടു കവിതകളും കൂടിച്ചേർന്ന്, അഖിലമലബാർ സ്റ്റാൻഡിങ്ങ് കമ്മിറ്റിയുടെ പ്രസാധനത്തിൻകീഴിൽ പുറത്തിറങ്ങുന്ന ഈ കാവ്യം “അധ്യാപകൻ” പബ്ലിഷിങ്ങ് ഹൗസ് പുറത്തിറക്കുന്ന ഒന്നാമത്തെ പുസ്തകമാണെന്നതിൽ ഞാൻ അഭിമാനംകൊള്ളുന്നു.

“മഹാകവികൾ അവരുടെ ചരിത്രകാലത്തേയാകമാനം ഉജ്ജ്വലിപ്പിക്കുന്നു; സാധാരണകവികൾ അവരുടെ കാലത്തിന്റെ തേജഃകിരണങ്ങളെ പ്രതിബിംബിപ്പിച്ചു കാണിക്കുന്നു” എന്ന് ഒരു പാശ്ചാത്യചിന്തകൻ അഭിപ്രായപ്പെട്ടിട്ടുണ്ട്. വള്ളത്തോൾ വളരെക്കാലം നമ്മുടെ ദേശീയസ്വാതന്ത്ര്യപ്രസ്ഥാനത്തിന്റെ ജീവസ്സിനെയും തേജസ്സിനെയും തന്നിലും തന്റെ കലാസൃഷ്ടികളിലും പ്രതിബിംബിപ്പിച്ചു കാണിക്കുക മാത്രമല്ല, അതിനെ തന്റെ ഉജ്ജ്വലമായ തൂലികക്കൊണ്ടു സ്വന്തമായി—സ്വന്തം രീതിയിൽ—നയിച്ചിട്ടുണ്ട്, എപ്പോഴും ഉത്തേജിപ്പിച്ചിട്ടുണ്ട്. അദ്ദേഹത്തിന്റെ “പോരാ, പോരാ; നാളിൽ നാളിൽ ഓരോരുത്തരേട്ടെ” എന്ന സ്വാതന്ത്ര്യപതാകാഗാനം 1930-31-32 കൊല്ലങ്ങളിൽ എത്രയെത്ര പതാകാവന്ദനത്തിന് എത്രയെത്ര ദേശാഭിമാനംകൊണ്ടു ഗൽഗംപുണ്ടു കണ്ണങ്ങൾ പാടിയിട്ടില്ല! അദ്ദേഹത്തിന്റെ “മടങ്ങിപ്പോയവീൻ നിങ്ങൾ മറുനാടൻതുണി വാങ്ങാൻ മടി

ജ്വല തുറക്കാതെ, മാനം പോക്കാതെ എന്ന പർക്കറിങ് ഗാനം എത്രയെത്ര വിദേശവസ്ത്രാലങ്കാരങ്ങളുടെ മുമ്പിൽവെച്ചു കട്ടികൾപോലും പാടിയിട്ടില്ല! ഐക്യത്തെക്കുറിച്ചും സ്വാതന്ത്ര്യത്തെക്കുറിച്ചും സമുത്തരസാമ്രാജ്യത്തെക്കുറിച്ചും, ഈ വക ഉന്നതാർക്കങ്ങളിലെല്ലാംതന്നെ ഭാരതീയരും കേരളീയരും പണ്ടേക്കുപണ്ടേ പരമ്പരാഗതമായി മുൻനിന്നതിനെക്കുറിച്ചും മഹാകവി വള്ളത്തോൾ എഴുതിയ കോരിത്തരിപ്പിക്കുന്ന കവിതകൾ മാതൃഭൂമിയുടെ മുഖപ്പാലെന്നോണം കുടിച്ചവളുന്വരാണ് കേരളീയർ; അതുകൊണ്ടു തടിച്ചുകൊടുത്തതാണ് ശൈശവത്തിൽനിന്നു യൗവനത്തിലെത്തിയിട്ടുള്ള നമ്മുടെ ദേശീയപ്രസ്ഥാനം. ഇത്തരം എത്രയോ കവിതകൾ കേരളത്തിലെ ഭാവിപൗരന്മാരെ പഠിപ്പിക്കുവാൻ എത്രയോ അധ്യാപകന്മാർക്കുതന്നെ ഭാഗ്യമുണ്ടായിട്ടുണ്ട്.

എന്നാൽ ഈ ലഘുപുസ്തകം (അതിൽ ടിപ്പണിയും മറ്റും എഴുതിച്ചേക്കാൻ സാധിച്ചിട്ടില്ല) മലയാളകവിതയുടെയും വള്ളത്തോൾക്കവിയുടെതന്നെയും ചരിത്രത്തിൽ നവീനമായ—പൂർവ്വാധികം ഉജ്ജ്വലമായ—ഒരു അധ്യായത്തെയാണ് കുറിക്കുന്നതെന്നു ഞാൻ വാദിക്കും. അടുത്ത അഞ്ചു വർഷങ്ങളായി മലയാളസാഹിത്യമാകെ നിശ്ചേഷ്ടതയിലും നിർജീവതയിലും പൂഴ്ന്നുകിടക്കുകയായിരുന്നു. ഒരു സഞ്ചനയോ ഒരു ചങ്ങമ്പുഴയോ പേരെടുത്തിട്ടുണ്ടാവാം; എങ്കിലും കേരളത്തിലെ കാവ്യലോകത്തിലാകെ ഇയ്യടെയായി ഒരു മാന്യം സ്പഷ്ടമായിത്തീർന്നു; അനിഷേധ്യമായിത്തീർന്നു. സുന്ദരവും സുരഭിലവുമായ പദങ്ങൾ ആകർഷണീയമാംവിധം അണിനിരത്തിക്കൊണ്ടുള്ള വ്യക്തമായ പ്രേമഗാനങ്ങൾ പത്രപരണികളും മാനസികാപരണികളും വഴിഞ്ഞൊഴുകി. നല്ല സമൃദ്ധ മദ്ധ്യധാര; പക്ഷേ, കവിതകൾ വായനക്കാർക്കു ഒരു

പോലെ തലക്കു ചക്കില്ലാതായിത്തീരുന്നു! അവസാനം ആളുകൾ ചോദിക്കും: “എന്തേ നാം കേട്ടത്?” ഒരു വല്ലാത്ത കാലം! പഴയ വള്ളത്തോൾ ശബ്ദിക്കാതായി. പഴയ ശങ്കരക്കുറുപ്പു മിസ്റ്ററിക്ക് കവിയായി. “കണ്ണുനീർത്തുള്ളി”യുടെ കർത്താവു “ചക്രവാള”മെഴുതി. സരസമായ വാദ്യപ്രതിവാദങ്ങളും, ആശയപരമായ വടംവലികളും (ജീവൽസാഹിത്യം വേണമോ, വേണ്ടയോ; കല കലക്കുവേണ്ടിയാണോ അല്ലയോ; മുതലായത്), ഗൗരവപൂർണ്ണമായ കുറെ വിമർശനസാഹിത്യവും, തുള്ളത്തുകയറുന്ന കുറെ പരിഹാസശകലങ്ങളും, നല്ല കലാശില്പത്തോടുകൂടിയ കുറെ ചെറുകഥകളും (ഉദാ: പൊററക്കാടിന്റെ ചെറുകഥകൾ), വിരവിന്മേലെണ്ണാവുന്ന ചില സജീവശൃംഗാരങ്ങളും (ഉദാ: ദാമോദരന്റെ “പാട്ടമ്പാക്കി”), എണ്ണപ്പെട്ടവയെക്കുറിച്ചുള്ള കുറെ ബഹുജനഗാനങ്ങളുമാണ് ഈ മാന്യത്തിന്റെ മധ്യത്തിൽപ്പോലും മലയാളഭാഷയുടെ ഹൃദയത്തുടിപ്പു നിലനിർത്തിയത്. ആളുകൾ ഇക്കാലത്തു പറഞ്ഞുതുടങ്ങി: “വള്ളത്തോൾപോലും വയസ്സനായി; അദ്ദേഹത്തിന്റെ കവിത ചത്തു.”

പക്ഷേ, വള്ളത്തോളിന്റെ വാൽകുും അദ്ദേഹത്തിന്റെ ശരീരത്തെയല്ലാതെ ആത്മാവിനെ ബാധിച്ചിട്ടില്ലെന്നാണ് ഇയിടെയായി അദ്ദേഹം മലയാളകവികൾക്കകെ വീണ്ടും നല്ലൊരു തുടങ്ങിയിട്ടുള്ള നേതൃത്വം വെളിപ്പെടുത്തുന്നത്. പഴയ വള്ളത്തോൾ പുതിയ ഉത്സാഹത്തോടുകൂടി, പുതിയ ദേശാഭിമാനത്തോടുകൂടി ഇതാ, വീണ്ടും ഉയിർത്തെഴുന്നേറ്റിരിക്കുന്നു. കാതാഗ്രഹത്തിന്റെ ഇരുമ്പഴികൾക്കു പിന്നിലിരുന്ന നമ്മുടെ നേതാവായ മഹാത്മജി 21 ദിവസത്തേക്ക് ഉപവാസം തുടങ്ങിയപ്പോൾ, 2000 ഏതൊരു മലയാളകവികളാണ് മണ്ണു വാക്കെങ്കിലും ഉരിയാടി മലയാളകുര്യുടെ മാനം

പൂലത്താൻ കഴിവുണ്ടായതെന്നു ഞാൻ ചോദിക്കുന്നു. “അടിമ ഭാരതത്തിലേക്കു മഹാത്മജി മടങ്ങിവരുന്നു; അദ്ദേഹം ഭാഷ കയാണ് ഭേദം” എന്ന നിരാശ നിറഞ്ഞ മനോഭാവം ചില ദേശാഭിമാനികളെക്കൂടി തിങ്ങിയ ആ ഇരുണ്ട ദിവസങ്ങളിൽ വള്ളത്തോളിന്റെ “ആ പൊട്ടിച്ചിരി” എന്ന കവിത “മാതൃ ഭൂമി”യുടെ പംക്തികളിൽ തങ്കലിപികളാലെഴുതപ്പെട്ടതു പോലെ മിന്നിത്തിളങ്ങി. പതറാത്ത ഭാഷയിൽ, സ്റ്റിഗ്ഗഗം ഭീരമായ സ്വരത്തിൽ, താൻ പണ്ടു പതിവുള്ളപോലെ, ദേശാഭിമാനികൾക്കുകെ അദ്ദേഹം നേതൃത്വം നൽകി:

“അവിടുന്ന് ജീവിച്ചിരിക്കുന്നുണ്ടെങ്കിൽ
 ലവരതയിലും സ്വതന്ത്രശിന്തുക്കാർ;
 അവിടുത്തോടു വേർപെടുകിലോ, മുക്ത്യം -
 സവത്തിലുമിവർ തടവുപുള്ളികൾ!”

മഹാത്മജി രേറിക്കലും മരിക്കരുത്; അദ്ദേഹത്തെ നമുക്ക് വീണ്ടുകിട്ടണം; അദ്ദേഹം പുറത്തുണ്ടെങ്കിലേ ഈ ഭൂമിയിലുള്ളവർക്ക് ഭാരതവ്യക്തിത്വം രക്ഷയുള്ളൂ; അദ്ദേഹമുണ്ടെങ്കിലേ സ്വാതന്ത്ര്യംകൂടി ഉള്ളൂ; “എന്റെ ഗുരുനാഥൻ” ഏഴുതീയ മഹാകവി, 1943 ഫെബ്രുവരിയിൽ, ഇന്ത്യാധിപതിയുടെ ഏറ്റവും ഉൽക്കടവും ഉൽക്കണ്ഠാകലവുമായ നിമിഷത്തിൽ, യാതൊരു സംശയവും കൂടാതെ നമുക്കു നൽകിയ നേതൃത്വമാണിത്. ഇതല്ലേ കവിത്വം? ഇതില്ലാത്തവൻ എങ്ങിനെയെന്ന് കവിയാവുക എന്നു ഞാൻ ചോദിക്കുന്നു. ഇന്ത്യാനാണിവിടെ സംസാരിക്കുന്നത്. കേരളത്തിലെ ദേശാഭിമാനികളുടെ ഏറ്റവും വലിയ കവി താൻതന്നെയാണെന്ന് രേറിക്കൽക്കൂടി വള്ളത്തോൾ വെളിപ്പെടുത്തി.

ഓരോ കാണുമ്പോൾ, എന്താപത്തിൽക്കൂടിയും നമ്മുടെ നാട്ടു-
മുമ്പോട്ടു നീങ്ങുമെന്ന് ഏനിക്കുറപ്പു തോന്നുന്നു; നമ്മുടെ
കവിതയും സാഹിത്യവും പുതിയ പുതിയ മാറ്റങ്ങളിലൂടെ
ചരിക്കാൻ പോവുകയാണെന്ന്, ഒരു പഴയ സാഹിത്യപ്രേമി-
യെന്ന നിലയിൽത്തന്നെ ഞാനാശിക്കുന്നു.

കോഴിക്കോട് }
19—9—1943. } ടി. സി. നാരായണൻനമ്പ്യാർ.

പ്രസ്താവന

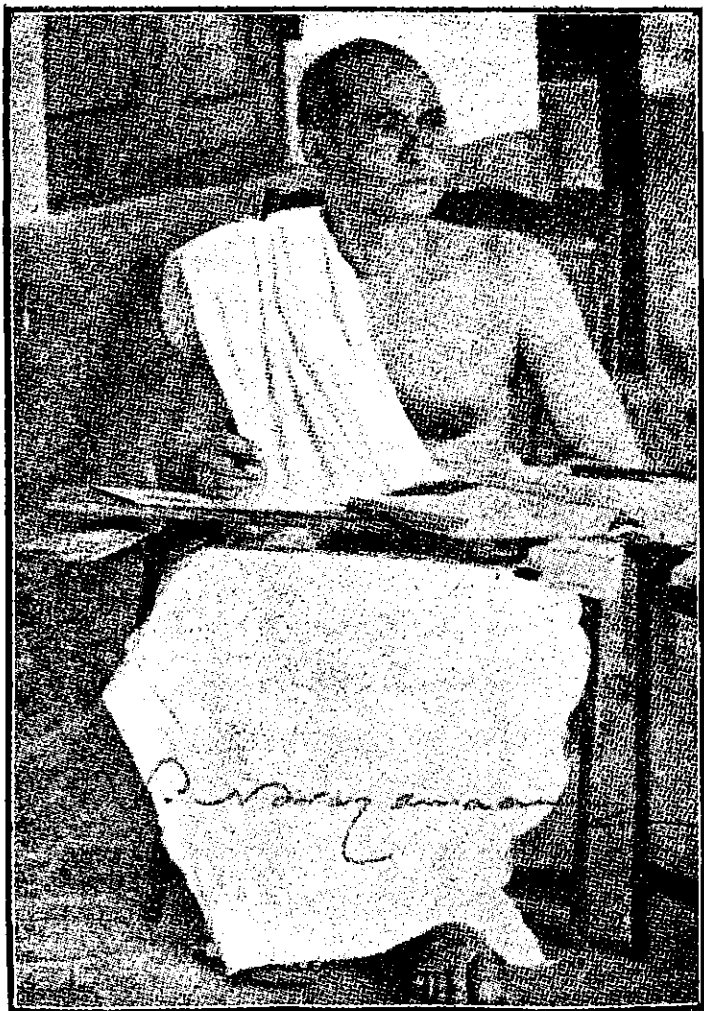

തങ്ങളുടെ രണ്ടാമത്തെ പ്രകാശനമാണ് “ഇന്ത്യയുടെ കരച്ചിൽ.” ഈ നക്ഷത്രം മലയാളസാഹിത്യനഭോമണ്ഡലത്തിൽ ഇതിനു മുന്പുണ്ടായിരുന്നതാണ്. എന്നാൽ മഹാത്മാഗാന്ധിയുടെ നിരാഹാരവ്രതകാലത്ത് മഹാകവി എഴുതിയ ‘പൊട്ടിച്ചിരി’ ഇയ്യയേത്തിന്റെ പ്രത്യേകതയാണ്.

വെള്ളിനേഴിപ്രസിദ്ധീകരണശാഖക്കു കാലുറച്ചിട്ടില്ല. അവർ “കസ്തൂർബാ”യുടെ മാറ്റിടത്തിൽ നിന്നാണ് പഠിച്ചു. മഹാകവിയുടെ കൈ പിടിച്ചു അവളിന്നു പിടിച്ചു നടക്കൽ പരിശീലിക്കുകയാണ്. വായനക്കാരുടെ വാത്സല്യമാണ്, ഇനി അവളെ ഒക്കത്തേറ്റി ഭാമനിക്കേണ്ടതു്.

വെള്ളിനേഴി
10—8—44. }

പ്രകാശകന്മാർ.

ഇന്ത്യയുടെ കരച്ചിൽ

(൧൧൧)

പിന്നെയും പുറപ്പെട്ട തീവണ്ടിത്തടത്തോ,
ജനതൽ ചെറുണ്ടായെന്നു ചെറുതാമതാ സത്തപം.
അക്രമശരീരത്തിൽപ്പതിഞ്ഞു, വീപ്പം മുട്ടി-
ത്തീക്കിക്കൊണ്ടിരിയ്ക്കുന്ന യാത്രക്കാരുടെ നേരം:
കുളുമാർ പുറത്തുനിന്നെറിഞ്ഞ ചളിയല്ല;
മുഴുന്ന കാറ്റിൽപ്പാറി വീണ കല്ലിയല്ല;
തേപ്പുകാരുടെ കീലിൻകോലല്ല; മന്ത്യാന്മാര,
മുപ്പത്താമതാ മന്ത്യാന്മാരാനിക്കുവാനും.

കൈച്ചീട്ടുനോക്കുന്നോർതൻ ഷെൽപ്പൊട്ടായാലോ,
പൂച്ചപോലോരം പണിക്കിടുന്ന ചെറുമന്ത്യാൻ
ഒട്ടിടയ്ക്കുള്ളിലെഴുന്നേറുന്നതു, നിത്യ-
പ്പട്ടിണിയുടെയൊരു കരികത്ത്ബിംബംപോലെ,
പുഷ്പദാരിദ്ര്യത്തിയാൽപ്പൊന്തിയ പുകപോലെ,
കഷ്ടമാമിരപ്പിന്റെ കാരീയവടിപോലെ!
രക്തമാംസാദിമേച്ചയേറെയില്ലിഗ്നാഗ്നിയിൽ:
വൃദ്ധനായിട്ടാണവൻ പിറന്നതെന്നു തോന്നു;
ഇത്തരി പഴുത്തുണിയുണ്ടു തന്നരക്കെട്ടിൽ;-
ബുദ്ധിശ്യാശാവശാലതും വാപൊളിച്ചല്ലോ നിന്നു!

ആ വണ്ടിമുറിയിലെസ്സഭ്യേരിലെല്ലാം, താഴ്ന്ന
താവിന കണ്ണൊന്നോടിചൊ,രു പുഞ്ചിരി തൂകി,
ആവതു മുയൽത്തീ കണ്ണമോടെ, നോ പാടാൻ
ഭാവിച്ചാനൊ,രു പോന്ന ഗായകൻപോലബ്ബാലൻ.
തുമടുകൂടവെന്നൊക്കൊഴുകി, പൈദഃഹത്താ-
ലാമുലം വരണ്ട തെത്താണ്ടയിൽനിന്നെമ്പാടും-
മാ, മറ്റൊ,ന്നഭാഗ്യതാക്തിഷ്ടമെകിലുമതു
സാമവേദത്തെപ്പാടിപ്പോന്ന നാടിന്റേറതല്ലോ.
എങ്ങെങ്ങ തഴുക്കില്ല കുമുമാം കലാസസ്യം,
മംഗളമസ്സുണമാം ഭരതഷിതൻ മന്നിൽ?

കട്ടിയ വയറത്തു കൈകളാൽ മുദംഗവും
കൊട്ടിക്കൊണ്ടൊരു സദിരങ്ങവൻ നടത്തിനാൻ:
കൃത്രിമേതരമായി, സുസ്ഥാമധുരമായ്,
ക്ഷുത്തിനാൽപ്പിപ്പിള്ളിപ്പെട്ടതാം തത്സംഗീതം
വിദൂതഗതിയായ വണ്ടിതൻ കടകടാ-
പ്രധപനിക്കുടിപെടാത്തുയർന്നു ക്രമത്താലേ.
അക്ഷരമെന്തായാലുമഗ്നിതീക്കിതാണത്ഥം:
ക്ഷേണമില്ലാഞ്ഞെ,ല്ലം തോലുമായ്ത്തിന്നോനിവൻ;
കുക്ഷിയിൽ തീ കത്തുന്നു; ജോലി വല്ലതും തന്നെ
രക്ഷിക്കുവാനില്ലാതം — ദയപെരുത്തുജമാന്മാർ!
ദാരിദ്ര്യം കിളിത്തുപോൽ കർമ്മഭൂഖണ്ഡത്തിലും;
കൂറിലോൽ 'ഞാൻ, നീ' വഴക്കുദൈവതപ്പരപ്പിലും;
കേറിലോലുപനിഷദ്രാജ്യത്തുമജ്ഞാനം — മരി,
പാരതന്ത്ര്യമേ, ധ്യാനം തേച്ചു നീ സൂര്യകലം!

ഏഷ്ടരായ് തലയാട്ടീശ്രോതാക്കളെ;—നാൽക്കാണ-
 പ്പെട്ടതില്ലതിൽ, സ്വാധുഗായകനഭിമാനം;
 കുട്ടിതൻ മാദ്ഗംഗികക്കൈകളിൽ വീണില്ലെന്നി-
 ല്ലെട്ടപത്തോളം കാശും: വെല്ല നീയനുകമ്പ!
 എത്രയും രസിപ്പിച്ചു നമ്മളെയിവനെ;—നാൽ
 മിത്രരേ, നാമിഷ്ടേതൊരു കൌമാരപ്പാട്ടോ?
 ഇത്രയുമധികവും വലഞ്ഞ ബഹുഭോടി-
 പ്പത്രാൽപ്പരീതയാമിന്ത്യതൻ കുരച്ചിലോ?
 കുഞ്ഞിന്റെ കലാധ്യമാം കുണ്ഠവും കയ്യുമിതാ,
 കുഞ്ഞിക്കായ് കഴുത്തു, കൊറുതപ്പുതു ചുറ്റും;
 ഈ വൈപരീത്യംതന്നെ പോരെയോ, വിശപപ്രേമം
 പാവിയ നെടുംകണ്ണിൽച്ചുട്ടുനീർ കിനിയീപ്പാൻ?
 നിന്തിയാൽക്കൊള്ളാം സ്പലം; നേടിയാൽക്കൊള്ളാം
 യോജി-

പ്പു;-സ്രുമന്തിയാൽക്കൊള്ളാമധർമ്മമ്ത്തെയാൻ:
 ക്ഷുദ്രായലസരായ് സ്വാതൈമകപ്രസക്തരാ-
 യെത്ര നാറു കരയിയ്ക്കും മാതൃഭൂമിയെ നമ്മൾ!

വാസ്തവം തന്നെയോ?

നേർതന്നെയോ, കരകരഞ്ഞ ലിപിഗുരുത്തി-
ലി നാട്ടുപത്രിക നിരത്തിയ നീചവൃത്തം?
ടോൾസ്തോയ്ഗ് ഹഞ്ഞെയുമെരിച്ചു പുകച്ചുവെന്നോ, .
റഷ്യാരിപുക്കളുടെ ഭൂശരിതാഗ്നിഗോളം? 1

പോണ്ടു പള്ളികളെയും വ്യവസായവിദ്യാ-
ധാമങ്ങളാക്കിയ നവീനമതസ്ഥർപോലും
സൽക്ഷേത്രമായ് കരുതിയ ചുനചെയ്യുപോന്ന-
തത്രേ, വിശുദ്ധീകരമിഗ്നരവിൻ നികേതം. 2

യാതൊന്നു മാനുഷനെ രാക്ഷസനാക്കിട്ടന്ന
മാംസാശനത്തെ, മൃഗപക്ഷിവിഹിംസനത്തെ
വെട്ടിക്കളഞ്ഞു, പകരം പരമാനുകമ്പാ-
ദിവ്യാക്ഷരങ്ങളെയെടുത്തഴുതീ വെട്ടപ്പിൽ, 3

അതുവല്ലാകുമൊരക്രൂരിമയോഗദണ്ഡു
കൈക്കൊണ്ടിരുന്ന യതിതന്നനംഗാശ്രമത്തിൽ
രക്താഭീഷേകമെടു മാംസഗണം നിവേദി-
ച്ചത്രേ നടത്തി പരിപൂജന'മാച്ച്'മുഖ്യർ! 4

തിയ്യണ്ടയിട്ടു, പതിവിൻപടി യജ്ഞശാല
ഏത്തിയ്ക്കയാം ക്രിയയുമങ്ങു കഴിച്ചുപോലും;

ഇക്കമ്മകാണുപരർ ചെയ്തതു കാത്തിരിയ്ക്കു-
നാണ്ടാമമുത്ര പുതുതാമൊരു പുണ്യരാജ്യം! 5

കേരിത്തൊടില്ല വിലയാഗിയുമത്ര തേജ-
സ്സുണ്ടാ, പ്രശാന്തികടികൊണ്ട ഗൃഹത്തിനുള്ളിൽ
ജമ്ബെൻ രിയിനതുമിങ്ങൊരുണക്കിലച്ചാ-
ത്താ;-ഹന്ത, തൃഷ്ണയുടെ നേത്രരുജാപിശേഷം! 6

കോർത്തോയി റഷ്യയുടെമാത്രമൊരുത്തനാണെ-
ന്നല്ലോ ഗണിച്ചു, രണമത്തു പിടിച്ച നിങ്ങൾ;
അദ്ദേഹമുഴിവലയത്തിലെയേതു നാട്ടി-
ന്നാരാധ്യനല്ല, ഗുരുവല്ല, കവീന്ദ്രനല്ല! 7

ആ റഷ്യതന്റെയഭിമാനസമുച്ചയത്തിൻ
മീതേ കീളിന്നും, കൃതകാമ്പലകീലജാലം;
മറെറത്തു, പോല്ലു?-മതു നാസികചേഷ്ടിതത്തെ-
ച്ച ടിച്ച ഹേമമയമാമൊരു തൃക്കിരീടം! 8

ഉണ്ടായിരുന്നു, പതിനായിരമത്യഭാര-
ഗ്രന്ഥങ്ങളിളരുവരായതനത്തിലത്രേ;
അദ്ദേവിസാഹിതീയതാ, ദവവഹിതിങ്ങും
മാവേടതൻ ഭയവിമുർച്ഛ പരിച്ചറിഞ്ഞു! 9

ഇപ്പസ്സുകൾക്കു മുഴുവൻ, ജഡമാമഹിംസാ-
ധർമ്മത്തെ വാഴ്ത്തി നപുംസകരെണവെച്ചോ
ഭൂതീകരിപ്പതിനൊരുങ്ങി, ജയച്ചെടിയ്ക്കു
ഹിംസാചളം വിതറുമ്പ്പരുപെരുന്തന്മാർ! 10

നിന്താം വചോജനനി, നിൻമണിവിണമിട്ടൽ
നോചിത്തുവേണ്ട ചൊരത മുദുവാം കരാഗ്രം;
പീരകിതൻ ചടചടാരകിതങ്ങുകൊണ്ടേ
ചേത്ര, നവിനരസികക്കൊരു കണ്ണസൗഖ്യം! 11

ധീശക്തിതൻ ശതശതാബ്ദപരിശ്രമത്താൽ
വിശ്വപ്പെടുപ്പിനു മുളച്ചുവളൻ സസ്യം
വൈരാഗികൊണ്ടുറഹിച്ചു കരിപ്പതിന്നു
കൈചെല്ലുമോ വെറുമനായ് വകുപ്പുകാക്കു? 12

എന്തിന്നി നിങ്ങളുടെ ദുർദ്ദത്തു ജമൻ-
പോരാളരേ, ജഗതി ചെയ്യരുത്തതായി?
ശേഷിച്ചിരുന്ന ചെറതാകിയ കുയറപ്പം
നിങ്ങൾക്കു തീൻ—വിജയിച്ചു കഴിഞ്ഞു തിങ്ങി! 13

അബ്ദാരതീനിലയനത്തിലെറിഞ്ഞ ചെന്തീ-
യൊട്ടൊട്ടങ്ങി, യപചാരയോൽക്കണക്കേ;
നിൻനെഞ്ചിലോ, സ്വസുതദ്രൗഷ്ട്യമിതിന്റെ കൂടെ-
നാനുരൂപ ഗീമയുടെ താദ്രജനമൂവേ? 14

പോർക്കപ്പലല്ല, പടയല്ല, വിമാനമല്ല,
തോക്കല്ല, നിങ്ങളുടെ നാട്ടിനു മേന്മ കൂട്ടി,
ഈദുകപിചിന്തകർ ജനിച്ചതുമുലമല്ലോ,
പ്രായേണ ജമനി ജഗത്തിൽ മതിപ്പുനേടി. 15

‘സംസ്കാരമാണു, നരജീവിതലക്ഷ്യമെന്നാ-
ജ്ഞിമേകവിഗ്രഹമെ ചൊല്ലിനു ചേർത്താമോ

വേണ്ടാതെ, ശാന്തതയിൽ മേവിന നാട്ടിലൊക്കെ
വേട്ടയ്ക്കു പാഞ്ഞെന്നയുകെന്ന കീരാതധർമ്മം? 16

എങ്ങാനുമതൊരുവനോ പിഴുചെയ്യതിനു, .
കണ്ടെത്തുമാളുകളെയൊക്കെ നിരത്തിനിർത്തി,
മേല്ലോയ്ക്കു കാട്ടി വെടിവെച്ചു മരിയ്ക്കയാണു-
ങ്ങായ്തപമെങ്കിൽ, നിലനില്ക്കുകനായ്തേ, നീ! 17

ചുമാകയടക്കൽ, വെടിവെക്കൽ, വിഷംപൊഴിയ്ക്കൽ,
കയ്യേറൽ, കൊള്ളയിടലൊക്കെ യഥേഷ്ടമാകാം
നാട്ടാർക്കുപേക്ഷയിതുമത്രം:— 'മയച്ചിടാക്കി-
പ്രജാനമൃത്തിയുടെ നെഞ്ചിനു പാവകാശ്രം!' 18

ചെങ്കാലുതൻ പെരുമ താണതുടങ്ങി; മേലിൽ
മന്ത്രിനും മന്ത്രിനടിപെട്ടു കിടക്കുകീല്ല!
'ഉദ്യമമായ്' പ്പിറുപിറുക്കുവതുണ്ടിവൻറ-
യാത്മാവു: ലോകമിതയാൾക്കുമെനിയ്ക്കുമൊപ്പം! 19

വീണ്ടും വെടിപ്പുകുളാലിരുളിച്ചിടാക്കിൻ
ഭ്രാതാക്കളേ, വിപുലമായ വീയൽപഥത്തെ;
എപ്പോഴുമെകൃമൊടൊരേ തറവാട്ടിൽ വാഴാം,
നക്കരുകോടികൾ വിളങ്ങുമിതിൻ ചുവട്ടിൽ! 20

അധഃപതനം

(കേ ക)

“എങ്ങൊളിപ്പിച്ചു യിൻറെപിള്ളരെപ്പെണ്ണേ? നിൻറെ
ഭംഗിയും ഭാവങ്ങളും കാണാനല്ലിവൻ വന്നു.”

ചീറിനാനൊരുവീട്ടിൽപ്പാഞ്ഞുണഞ്ഞേവം പേരും,
ചീനത്തു മത്താടുന്ന ജാപ്പയോധരിലേകൻ.

അംഗന മനം നീറിപ്പോദിച്ചു: — “ജപ്പാനെന്തി-
ന്നെങ്ങൾതൻ പൈതങ്ങളെക്കൊണ്ടുമുണ്ടു നു യിത്യം?

ചീനരാജ്യത്തിൻ പിഞ്ചുകൈകളെപ്പോലും പേടി-
പ്പാനത്ര മുറ്റുവായിപ്പോയിതോ ഭവദീയ്ക്കും?”

തനപിയോടുകൂടി തട്ടിക്കേറി പട്ടാളക്കാരൻ: —

“നന്നോടു കെഞ്ചിക്കൊഞ്ചാനില്ലെനിയ്ക്കു വസരം

ഇപ്പകൽക്കുഞ്ഞിൻചോര ചോർത്തു പൂർവ്വാഹ്നത്തിൽ

കുപ്പികൾക്കകത്താക്കിക്കഴിയുന്നതോടൊപ്പം

അഞ്ഞൂറുചീനക്കുഞ്ഞിൻ ചോരവാറണമെന്നാ -

ണിഞ്ഞെങ്ങൾക്കധീശാജ്ഞ; കൊണ്ടുവാ നിന്മക്കളെ.”

ചോദിച്ചാളവൾ വീണ്ടും: — “കേമമാം ജപ്പാൻനാട്ടിൽ -

പ്പുതനാഗോത്രക്കാരോ, പുതിയ നിവാസികൾ,

ഭ്രാതൃവിദ്വാഹികളേ” — നിസ്സഹായതയിലും

ജ്യോതിസ്സൊന്നുദിച്ചിതാക്കുലസ്ത്രീയുടെ കണ്ണിൽ !

‘കൊണ്ടുവാ നിന്മക്കളെശ്ശീശ്ര’മെന്നാവർത്തിച്ചു -

കൊണ്ടു യോദ്ധാവോടയ്യോ, കുട്ടിയില്ലെനിയ്ക്കുന്നാൾ.

“എത്ര ഭോഷ്ഠി;—ലുത്രേ കുഞ്ഞിരുപത്തഞ്ചുവയ-
 സ്സെത്തിയപെണ്ണിനെ, നൂ ഷണ്ഡനോ നിൻകൂട്ടാളി?
 എങ്കിൽ, നീ വരികൊരുപത്തുമാസത്താൽ ജപ്പാൻ-
 പൊങ്കുഞ്ഞൊന്നുളവാംതേ; ഞാനിതാ വരുംതന്നേൻ.”
 എന്നവൻ ബലാൽക്കൈക്കു പിടിച്ചുനബലയെ;
 കന്ദപ്പനായി ബാലാപേഷിഷ്ടമേലാവിപ്പോൾ !
 പിന്നാറിഞ്ഞരുതെരെക്കിതല്ലുമവതൻനേ-
 ക്കമ്മത്തുഗൃഹത്തിന്നു മറെറൊന്നായ് മുഖഭാവം.
 ചുരുട്ടിൻപുക പറ്റിപ്പിടിച്ചു പച്ചപ്പല്ലാൽ-
 ചിരിച്ചു; മിയൊന്നുവെട്ടിച്ചും സവിലാസം,
 ചുണ്ടുപൊത്തിയകയാൽഗ്രോപ്യത സൂചിപ്പിച്ചു-
 കൊണ്ടവൻ ചുണ്ടിക്കാട്ടീ സന്താനരക്ഷോപായം:—
 “കുട്ടിയെത്തരേണ്ടാ മേ; പകരമെന്നൊത്തൊ-
 നൊട്ടിച്ചാൽ മതി, യതിൻപാല്ക്കുടങ്ങെൻതങ്കം!”
 മേന്മേലേ വിറക്കൊണ്ട ഭാമിനി: ഭേദൻറയി-
 സ്സൗമ്യത രൂക്ഷതപത്തൊക്കും ഭീഷണമല്ലോ—
 അപ്പൊ‘പാൽക്കുടങ്ങ’ളെയൊക്രമിയ്ക്കയുംചെയ്തു
 ളഭം നടെ ഹിംസാപാംസുലങ്ങളും കൈകൾ;
 ‘തങ്ക’മോ തരണിമാർശ്ശിരസ്സിൽച്ചു ഭേദമ-
 ചെങ്കാൽകൊണ്ടൊരു ചവുട്ടവന്നു സ്മാനിച്ചാൾ.
 ഭേദാവാരയ്യാണ്ടായിട്ടങ്ങിങ്ങു മാറാരോട്ടു
 യുദ്ധംവെട്ടുകയാണു മാതൃസംരക്ഷയ്ക്കായ്;
 ഭായ്യയുമിതാ, പോരിലേപ്പെട്ടു മാനംകാക്കാൻ,
 ശൌയ്മ്യമിത്രസ്ത്രീയവീൻതീനികൾക്കെന്നുണ്ടായി !
 മറിഞ്ഞുവീണുപിടഞ്ഞെഴുന്നേറ്റൊരാമാത്തൻ
 കുരച്ചു, കലം നക്കിയേറോറ പട്ടിയൊപ്പം.

“അയീരം പെണ്ണങ്ങളെച്ചൊവ്വിനു തെളിച്ചതാ-
ണീ, യെന്റെ കൈച്ചമ്മട്ടി; നിന്നെയോമെരുക്കാത്തു?”
അച്ചാട്ടുവാറാൽ ചുണ്ഡനൊന്നടിച്ചതോടൊപ്പം
നിശ്ചലം നിലംപററിപ്പോയി നിർദ്ദോഷയവൾ!
ഛാ, മരറു, നൊരു ചീനക്കാരിയെയല്ലാ, ജന്മ-
ഭൂമിയെത്താനല്ലോ, നീ വീഴിച്ചു ജപ്പാൻകാരാ.

ആ പൊട്ടിച്ചിരി

(അനന്ത)

“ഗുരോ, മുപ്പതു-നാല്പതു കോടിയായി-
രിരിപ്പതി,യ്ക്കൊരു തിരുമെയിലല്ലോ;
തപഃകൃശമാമിതി, ‘നിയൊരിയ്ക്കല-
മുപവാസംകൊണ്ടു മെലിയായ്ക്കുവേണം!”
ഇതിന്നു പല്ലിലാഞ്ഞൊരു പൊട്ടിച്ചിരി-
ക്കുതിരപ്പോ കിട്ടി മറുപടിയായ് മേ.

ഇരുസംവത്സരത്തിന് മുമ്പാണേ, വ-
മറവിമൂലമെന്നെയെന്തു ചാപലം
വിരഞ്ഞെത്തിക്കെട്ടിപ്പിടിച്ചതമ്മഹാ-
ഗുരുപാദങ്ങളെ, യിളംപൈതൽപോലേ:
ഭരതക്ഷോണിതൻ മന്യുണമാം മണ്ണാൽ
വിരിയൊറി പൊതിഞ്ഞു, പാത്തവിശ്രമം,
മുറിയൊന്നിനുള്ളിൽക്കിടക്കുകയാണാ,-
ച്ചെറിയ മാനുഷൻ—മഹാത്മാവാം ഗാന്ധി.
അസന്മാഗ്ഗ്വെപ്പൊടി പുരണ്ടിട്ടില്ലാത്ത
നിസഗ്ഗ്വതമാം തദംബ്രിയുഥത്തിൽ
വടിപോലേ വീണിട്ടെണ്ണീററു നിന്ന ഞാൻ
മിടിച്ച നെഞ്ചോടേ, തൊഴുത കയ്യോടേ
നിരീക്ഷിച്ചേൻ വെള്ളം നിറഞ്ഞ കണ്മുകൊണ്ടു-
ച്ചിരദയ്യമായ ശുഭവിഗ്രഹത്തെ.
പരമഹംസനാലധിഷ്ഠിതമായ
പരിശുദ്ധതല്പമിരുവശത്തിലും

പല കടലാസ്സിൻ മണൽത്തിട്ടകളാൽ
വിലസി, തീർത്ഥനദീജലംപോലേ.

“ഇരിയ്ക്കുകിങ്ങി;-തു മമ പതിവിലു-
ള്ളൊരു സുകരമൺചികിത്സയാകുന്നു;
പരിഭ്രമം വേണ്ടാ: ശരീരത്തിന്നുണ്ടു
കരുത്തെ”ന്നായ്ക്കുനീഞ്ഞരുൾചെയ്യട്ടേഹം.
നെടുംവദർത്തുണിപ്പുതപ്പിനുള്ളിൽനി-
ന്നെടുത്തു കാട്ടിനാനു,ദാരമാം ഭുജം.
ശരീ, ബലീഷം തായസംവ്യാധകൃത-
പ്പരിഷയെസ്സമുദ്ധരിയ്ക്കുമക്കരം—
സ്വപരാജ്യത്തിൻ തലക്കുറി തിരുത്തിയ
ശരിഷ്ടമാം തുവുൽ വഹിയ്ക്കുമക്കരം!

സുരമ്യമപ്പൊട്ടിച്ചിരിയിതാ, നമ്മെ-
ക്കരയിയ്ക്കുമതിൻ പൊരുൾ വെളിവാക്കി..
ഹര, ഹര, വീണ്ടുമുപവാസാഗ്നിയി-
ലിറങ്ങിനാനല്ലോ, സ്ഥിരവിനിശ്ചയൻ!
ജവഹർലാലെങ്ങു? സുഹൃത്താസാദരങ്ങു?
ജവാൽ നിത്തിയ്ക്കുകിക്കൊടുത്തപടീക്ലേശം:
അവിടുന്നു ജീവിച്ചിരിയ്ക്കുന്നുണ്ടെങ്കി-
ലുപശതയിലും സ്വതന്ത്രരീന്ത്യക്കാർ;
അവിടുത്തൊട്ടു വേർപെടുകിലോ, മുക്തപു-
സ്തവത്തിലുമിവർ തടവുപുള്ളികൾ!

പരിശമിയ്ക്കട്ടെയമംഗളം: ഹാ, ഹാ,
പുരാതനതപോധനരുടെ രക്തം

ഞെമ്പോരോന്നിലും പകർന്നാഴുകമീ
തീരഘഭേദത്തെ തീലതെറ്റിത്തുവാൻ
നിന്ദാശബ്ദം കഴിവു, നാഹാരപമേ?
പുനരപി പുക പരാജയത്തിൽ നീ!
വിടുതി നേടിയ ജതിഭൂവിനെയും,
പടപ്പുക വിട്ട സുരപഥത്തെയും,
ഇടരൊ ലോകത്തെയും ചിരം കാണാ-
തടയുകയില്ലീദ്രയാർമാരേ നേരം!

ഗംഗാധിപം

മഹാത്മാഗാന്ധിയുടെ ജീവിതതത്വങ്ങളെ സമഗ്രമായി പ്രതിപാദിക്കുന്ന ഒരു ലഘുഗ്രന്ഥം ഉടൻ പ്രസിദ്ധപ്പെടുത്തുന്നതാകുന്നു. ഗ്രന്ഥകർത്താ: കെ. എം. സി. നാരായണൻനമ്പൂതിരിപ്പാട് ബി. എ. മഹാത്മജിയുടെ എഴുപത്തഞ്ചാമത്തെ ജന്മദിനത്തിന് അത് പുറത്തുവരുന്നതാണ്.

VELLINAZHI PUBLISHING HOUSE,

Sultanpet, PALGHAT.

STUDENTS' FASHION HOME & BOOK STALL,

Sultanpet, PALGHAT.

വിദ്യാർത്ഥികൾക്ക് അത്യാവശ്യങ്ങളായ വിവിധ പുസ്തകങ്ങൾ, ആരെയും ആകർഷിക്കുന്ന കലാകുസാധനങ്ങൾ, വിശോദനത്തിനും വിജ്ഞാതത്തിനും പറ്റിയ മിശിഷ്ടഗ്രന്ഥങ്ങൾ, വിശേഷിച്ചും മലയാളത്തിലെ മഹത്വപുസ്തകങ്ങൾ സകലവും—ഇവയാവശ്യമുള്ളവർ, പുതുതായി ഞങ്ങൾ തുടങ്ങിയിട്ടുള്ള കച്ചവടം സന്ദർശിക്കുക; അധികവിവരത്തിന്നെഴുതിച്ചോദിക്കുക.

Pro: O. M. BROTHERS,

Sultanpet, PALGHAT.

ഞങ്ങളുടെ പ്രസിദ്ധീകരണങ്ങൾ

ഭാരതജനനി കസർബാ

മഹാത്മാവിന്റെ സഹധർമ്മിണിയുടെ
ജീവചരിത്രം.

ഗ്രന്ഥകർതാ:

കെ. എം. സി. നാരായണൻനമ്പൂതിരിപ്പാട്.

വന്ദ്യസ്വന്തിമാരുടെ ഒരു ആകർഷകമായ പട്ടം, മഹാകവി
വള്ളത്തോളിന്റെ ഒരു മികച്ച കവിത, മേന്മയേറിയ അച്ചടി.
ഇങ്ങിനെ അകവും പുറവും ഒരുപോലെ കമനീയമായ പ്രസി
ദ്ധീകരണം.

പരലോകം

(മഹാകവി വള്ളത്തോൾ)

മഹാകവി അപ്പോഴപ്പോഴായി ഏഴുതീയ ചരമകവിത
കൾ. സുപ്രസിദ്ധ സാഹിത്യകാരന്മാരുടെയും രാഷ്ട്രീയനേതാ
ക്കന്മാരുടെയും വിശ്വാസ്യതയെക്കുറിച്ചുള്ള കവിതകളുടെ ഒരു
നൂതനസമാഹാരം.

വില ഒന്നര ഉറപ്പിക.

സ്റ്റാൻഡർഡ് ഫാഷൻഹോം
ആൻഡ് ബുക്ക്സ്റ്റാൾ,
സുൽത്താൻപേട്ട, പാലക്കാട്.